

De dancings van Knokke-Heist

door Erik F. Baeyens

deel 1

Eind jaren vijftig bevoorradde ik de jukebox van dancing «De Hoeve» in de Judestraat, Knokke. Ik vaarde toen op de zuidelijke staten van Amerika (Golf van Mexico) en bracht dan de top-tien records mee van de Amerikaanse hitparade. Ik herinner me nog vaag een plaat van één in Europa onbekende zanger. De ene zijde was «Dona» en de B-zijde : «La Bamba». De uitbater, Pol van d'hoeve, stak een fortuin van vijffrankjes in de platendraaier om de plaat te lanceren. Het had echter geen succes en «La Bamba» werd dan ook maar wegens te weinig belangstelling afgevoerd.

De Golden Sixties

Nieuwe tijden stonden vor de deur. We leefden erin en we wisten het niet. Dancings woekerden als onkruid uit het niets. Een café die in zijn achterkeuken een plaatsje vrij had van enkele tegels groot, kreeg plots het imago van «dancing» mee. Verkrotte huizen werden opgekalfaterd en getransformeerd tot lusthuizen en alle kamers die nog net niet op invallen stonden, ingericht als gelagzaal. Enkele tafels en enkele stoelen of banken erin en dat was het dan. Rock-'n-roll en seks (no drugs). Wie heeft daar niet allemaal liggen vrijen dat de stukken eraf vlogen ? Het was zoals in dat liedje : «Boer Janssens kneep de katjes in het donker. Hij kneep ze, kneep ze heel zacht». De «kattewegel» was getuige van menig vrijpartij, maar zweeg wijselijk.

«Adios muchachos companera de me vida», vervlogen is de tijd. Gedurende de zomermaand was geen Knokse meer te versieren. Brusselaars en vreemde luizen, «fils à papa's» met een glimmende sportwagen hadden de voorkeur. Eenmaal de zomer voorbij en het lief met veel liefdesverdriet niet van de straat was geraakt, kwam de arme Knokse sul moed vergaren om zijn afgewezen liefde te herkrijgen, «Second-hand-love».

M'n maat had er iets op gevonden. Een tweedchands twee-pktje zou soelaas brengen. De nacht was open. Zwaaiend met de autosleutels rond de wijsvinger, zonnebril op de neus de dancing «De Hoeve» binnen gestapt. Over de rand van de donkere glazen de loslopende «kcuns» getaxeerd en er twee uitgekozen. Slowtje gedanst op de tonen van ..., welja een slow. Met een spannend gevoel de meiden naar buiten geloodst en met een elegante buiging de deuren van het twee-pktje, ter uitnodiging van inscheping, opengezwierd. «Mo vint toch, moeten wieder doarin?» Weg de twee veroveringen. Wat een afgang !

Antoine Van Haelen

Dancing «De Hoeve»

Het huis nr. 45-47 (later 55-59) ter Rue de Jude/Judestraat, werd in 1933 overgenomen door Antoine Van Haelen (Dudelo) en Céline Van Themsche, die eerder op de hoek van de Lippenslaan en de Bayauxlaan «Café de Sportman» uitbaatten waar «moulet et frites à volonté» geserveerd werden.

Het huis, dat doorliep naar de Chemin des Oyats (Helmweg) had al een voorgeschiedenis. In 1928 werd het aangekocht door een zekere Baudrenghien. Hij gebruikte het als tweede verblijf en doopte het «Cabaret Artistique Au Hoef». In Ukkel in de Rue Edith Cavell had hij een estaminet dat eveneens «Au Hoef» noemde. Hij bedoelde eigenlijk hoefijzer. «De Hoef» werd later verbasterd en uitgesproken in het Knoks «d'hoeve». Later kreeg het dan zijn oorspronkelijke naam «De Hoeve» mee. Baudrenghien was beeldhouwer en «artiste peintre».

In het cabaret kwamen de artiesten samen. Rond de Mechelse stooft verzamelden zich de schilders Gustaaf Smets, Tytgat, Jespers, Clarot, Felix Labisse, e.a. Labisse woonde juist naast «De Hoeve» in het huis trapjes op. Later zouden vele casinogangers slurpen aan een lekkere «soupe à l'oignon» of knabbelen op een «saucisse joyeuse» doorgespoeld met een Geuze Lambik onder het getokkel van Eddy Constantin, die van katoen gaf op de afgepeigerde piano. Maar we zijn dan al lang de oorlogsjaren voorbij.

Na het overlijden van Antoine zal Céline Van Themsche de zaak in 1957 overdragen aan haar dochter Léontine (Tineke). Tineke was gehuwd met Pol Varilone die eerder in de Kustlaan de dancing St.-Germain-des-Prés uitbaatte. Eveneens in de Judestraat zouden ze in 1961 het restaurant «Tyl Uilenspiegel» tot 1984 uitbaten. Zoon Freddy was «patron au fourneau».

In «De Hoeve» was het altijd feest. De studentenclub «Zwinneblomme» startte er bescheiden met haar bal dat als voorloper van het bekende studentenbal in het Casino zou uitgroeien. De jeugdafdeling van de PVV richtte er haar jaarlijkse feesten met «Miss Jonge Wacht» verkiezingen in. In 1963 gedurende een «Far West-avond» werden Jenny Ryelandt met als credames Jeannine Cosyn en Marie-Lou Van De Putte verkozen.

De HEEVE in de jaren '50.

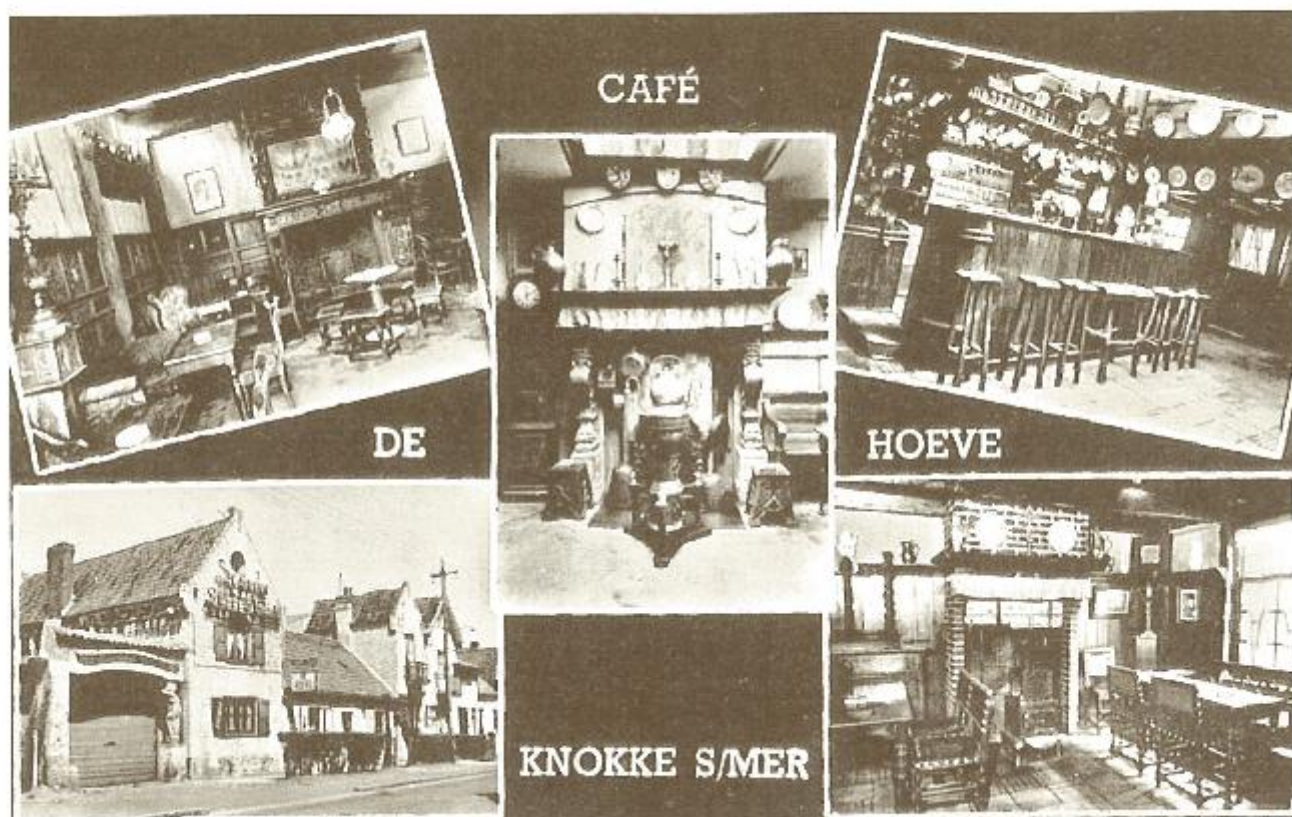
Het sternmige interieur.

Kelner Jerome Sys, Mevrouw Van Tamsche, Tineke en Pol.

Kelner Raimond Arits, Tineke en Pol.

Pol van D'Hoeve werd in 1965 verkozen tot voorzitter van de supportersclub «Blauw-Wit». Ondervoorzitter was Willy Boey en secretaris Walter Leber. Het lokaal van het kernkabinet werd «Café du Commerce» maar de dansfeesten werden ten voordele van de jeugd ploegen van FC Knokke ingericht in «De Hoeve». Gilbert D'hoore zorgde voor de animatie. Het was de overgetelijke tijd toen FC Knokke nog met 13-1 de Heistenaars naar huis speelde onder het gejuif van 500 FC Knokke supporters, waaronder Burgemeester Lippens met het volledige schepencollege en raadsleden. Deze hadden plaats genomen op de nagelnieuwe tribune die (althans volgens meester André D'hont in zijn Dagklapper van Knokke), gebouwd werd op de wijnkelders van het kasteel van Parmentier ! We zijn al in de jaren zestig. Het volkstoerisme kent zijn hoogtepunt en de als café-dancing geregistreerde zaak verwierf bekendheid in binnen- en buitenland. Het was «the place to be».

Het einde van «De Hoeve» kwam met de zeventiger jaren in zicht. Op 3 mei 1973 kwam het op de parking van het natuurreservaat «Het Zwin» tot een treffen met de Nederlandse gangster Van Sprang en de Knokse politie. Daarbij verloren de agenten Willy De Bree en Paul Dumaré het leven. De Hollanders waren nu in Knokke niet meer welkom. De politie begon te plagerijen door uitgerokend op feestdagen razzia's te houden (de leeftijd van de uitgaande jeugd werd van 16 naar 18 jaar opgetrokken), de controles omdat er dan weer overal te weinig licht was, de wet op de brandveiligheid, de moordende concurrentie van een oncontroleerbaar woekerende wildgroei van zogenaamde dancings, de wet dat er aan iedere toegang een portier moest staan en nog veel meer, werden «De Hoeve» fataal. De zaak werd op 31 september 1978 definitief gesloten. wordt vervolgd

Materiaal en getuigenissen gevraagd voor de volgende uitgave : De Judestraat : Macumba, The Ranch en Crazy Horse. Gemeenteplein : Totem. Peperstraat : Thalassa (Peter Pan).